

• БУВАЛЬЩИНА

Бізнес баби Федори

СЕЛИЩЕ Линовиця на Чернігівщині зокрема відоме своїм цукровим комбінатом. А де є виробництво, там, зрозуміло, є й відходи. А як у нас зазвичай з ними чинять? Викидають на смітники або накопичують на промислових звалищах. Не погосподарськи це!

У ліновицьких цукроварів завжди було безвідходне виробництво. Точніше, всі відходи не викидалися, а пускалися в діло. Жом – на ферми, для худоби, а частина меляси через дірку в заводському паркані відносилася додому й використовувалася для виготовлення першокласного самогону. Майже в кожному дворі в сезон і міжсезоння народні умільці достойно складали конкуренцію як вітчизняним, так і закордонним виробникам алкоголю. Ясна річ, таке вторинне використання сировини особливо не афішувалося, але й у дуже великому секреті не трималося. Так було в давні часи, так певною мірою є й тепер.

Жила колись у Линовиці Федора Савелівна Лишафай. Була вона жінкою бойовою, рішучою, в міру балакучою. Так вона сама про себе говорила, так воно десь і було. А з-поміж односельців особливо вирізнялася тим, що, не ховаючись, самогон гнала й відкрито продавала. Кажуть, що баба Федора мала якийсь особливий рецепт: оковитої в неї була чиста, як сльоза, без специфічних запахів і при цьому, за словами постійних клієнтів, – скаженюча!

І ось у середині п'ятдесятих років минулого століття почалася чергова антиалкогольна кампанія. Особливу увагу приділяли викориненню самогонваріння. У Линовиці більшість майстрів оковитої або припинили гнати самогон, або ж пішли в глибоке підлілля. І тільки Федора Савелівна без розуміння поставилася до благих намірів партії й уряду, продовжуючи відкрито гнати горілку й продавати наліво й направо. Тим більше, що клієнтів у неї різко додавалося. Народ під час тієї кампанії гнати самогон побоювався, а вживати таки продовжував.

Ані кілька останніх попереджень дільничного, ані ціла делегація членів місцевої сільради, що намагалися вплинути на злісну самогонницю, ніяких результатів не дали. Баба Лишафайка, як її звали по-вуличному, не піддавалася на умовляння й не боялася погрозу. Дільничному, який лякав її тюрмою, взагалі сказала: – Грицько, не мороч голову! Мене в тюрму не приймуть, бо мені вже сьомий десяток іде. А будеш мене лякати, так он граблі візьму й на твоїй спині поламаю!

Такого зухвальства дільничний терпіти не став. Звігуючи в район про боротьбу із самогонварінням, він окремих абзацом написав про невикоринення баби й про необхідність вжиття щодо неї "суворих заходів".

У районі навіть зраділи такій обставині. Було прийнято рішення вчинити над бабою показовий суд. Тим самим, як мовиться, вбити двох зайців: норовисту зловмисницю покарати й на інших страху нагнати.

Візне засідання Прилуцького районного суду відбувалося в одному з приміщень Линовицького цукрового комбінату й зібрало величезну кіль-

кість людей. Та воно й не дивно. Перше, бабу Лишафайку тут усі добре знали, а по-друге, всім було цікаво: яку ж кару присудять старій за такий, здавалося б, звичайний для Линовиці грішок?

Вирок суду виявився досить суворим: Федору Савелівну засудили до двох років виправних робіт і відправили в жіночу колонію в місто Одесу. Начальник виправно-трудової колонії, з огляду на похилий вік новопривитої, ніяк не міг визначитися з тим, яку ж роботу їй призначити? Вирішив особисто поговорити із засудженою. – Що ви добре вмієте робити? – спитав у неї.

– Ой, громадянине начальниче, – заявила баба Федора, – у всьому Прилуцькому районі краще за мене ніхто самогону не гнав. Тому, якщо у вас є апарат, я вам таку оковиту гнати, що куди тій казенці! Всю тюрму забезпечу...

Достеменно не відомо, як відреагував на таку пропозицію начальник, тому не будемо нічого вигадувати. Але те, що Федорі Савелівні дали дуже престижну роботу, наводять на деякі припущення... Та цур їм!

Доручили бабі доглядати за клумбами в самому центрі Одеси, недалеко від знаменитої Дерibasівської вулиці. Після сніданку її та ще двох жінок з необхідними інструментами доставляли туди спеціальною машиною, а ввечері везли назад у колонію. В обідню пору завжди вчасно прибувала візана кухня...

Звиклий до селянської праці Федорі Савелівні догляд за квітами (після домашніх п'ятдесяти соток городу) здавався дитячою забавкою. І вже за тиждень вона виступила з ініціативою, що сама впроваджує з дев'ятьма квітниками (було по три клумби на кожну працівницю). Начальство ініціативу підтримало й двох напарниць, за визначенням Лишафайки – "добряче ледачкуватих", перевели в інше місце. І баба Федора сама давала повний лад на ввіреній їй ділянці роботи.

Ой, як Федорі Савелівні сподобалася така тюрма! Так склалося життя, що далі райцентру Прилуки баба ніколи не була. А тут – Одеса з її вишуканою архітектурою, особливим шармом городян і, нарешті, знаменитостями. Пізніше баба розповідала, що кілька разів не просто бачила, а й розмовляла із самим Леонідом Утьосовим, який з дамочкою непоспіхом прогулювався повз її квітники в бік Дерibasівської.

Сама Лишафайка, навівши порядок на клумбах, не раз робила піші вояжі то на Приморський бульвар до пам'ятника Дюку й відомих потьомкінських сходів, то до оперного театру, то на ту ж Дерibasівську. Та й робота для неї була не каторжною, від якої більше задоволення, ніж утоми.

Баба на повному серйозі вирішила доживати свого віку тут. А чим погано? Жити є де, годують тричі на день – вдома не завжди так виходило. Та й сама Одеса ліновицьку самогонницю просто зачарувала.

Але не так сталося, як гадалося. Через три місяці бабину тюрму трапилося непередбачене. На початку листопада почало різко холодати. Всі клумби терміново підготували до зими. І Федора Савелівна фактично

Описки-самописки

Гребус.
Дурнірна таблиця.
Зрадник президента.
Реформатоїди.

Анатолій ШКЛЯР.
м. Дніпро.

ГОРОСКОП
БЛИЗНЮКИ
(22 травня - 21 червня)
переможуть конкурентів

Всяка всячина

З висновку експертиси: "Наклав на себе..."

З досьє: "Група підтримки кандидата, вона ж – група ризику".

Поправка: замість слів "зоряна година" слід читати "зіркова хвороба".

З протоколу: "Зустрічали – по одежі, проводжали – в чому мати народила".

Народні усмішки

Хлопчик приходив до сусіда:
– Мама просила, щоб ви позичили нам десяток яєць, які вона хоче підкласти під курку.
Сусід дивується:
– Так у вас же курки немає!
– А ми її вже позичили в іншого сусіда.

Хлопець запитує свою дівчину:
– Галю, підкажи, бо я забув це слово... Ким я буду для твоєї мами, якщо, приміром, одружуся з тобою?
– Ну, вона вважає, що ти станеш рятівником...

– Останнім часом у нашій фірмі

дуже кепські справи з фінансами. Петренко, які в тебе думки з цього приводу? Поділися ними!

– Вибачте, Іване Івановичу, я поки що не можу поділитися своїми думками, бо вони в мене тільки нецензурні...

– Ні, ти чув? Вона мене бараном обізвала!

– Дивно... Ви ж незнайомі... Звідки вона дізналася?!

– Є дві причини, через які я не довіряю людям:

1. Не знаю цих людей.
2. А цих людей я знаю.

САТИРИЧНІ МІНІАТЮРИ

Виправдання

Ти кажеш: зраджувати гріх!
Грішити я не намагаюсь,
Та, люба, як же я дізнаюсь,
Що ти найкраща з-поміж всіх?!

Олігарх

Він знову вкотре пояснює сину
Коди життєві і шифри:
– Знай, олігарх – не просто людина,
А людина з великої цифри!
Володимир ШИНКАРУК.
м. Житомир.

Іронізми

Важко бути собою, коли ти не на своєму місці.

Для багатьох політиків виборці – всього лиш елемент свого бренда.

У житті, як на довгій ниві: одні сіють, інші пожинають плоди. У людських слабостей – невичерпні запаси.

Коли начальник не на своєму місці, підлеглим місця мало.

(*"Антологія української афористики"*).

Навмисно не придумаєш

"Холодець яловичий з хреновим соусом".

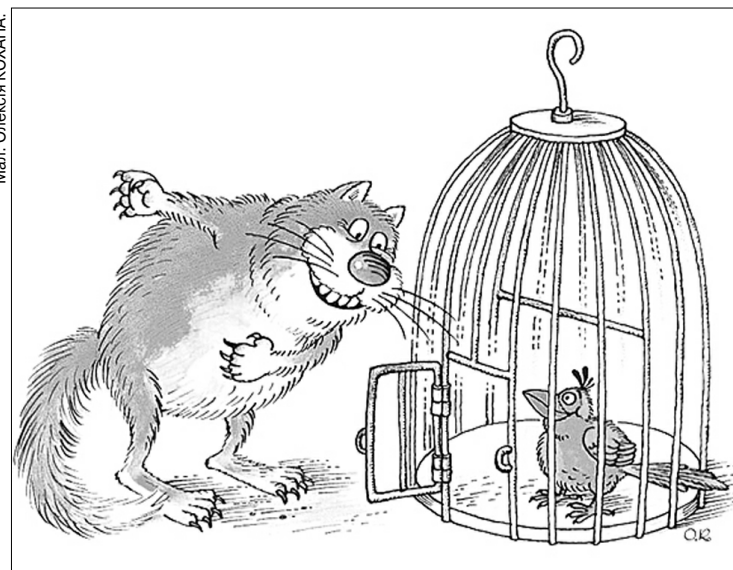
(З меню ресторану).

"Дії мого підзахисного, котрий використав для зняття чужих автомобільних колес домкрат і торцевий ключ, не можна вважати злочином із застосуванням технічних засобів. Для шофера це настільки звичні інструменти, як для вас, пане суддя, ложка і виделка".

(З виступу адвоката).

"На перший погляд обидва спортсмени в однаковій формі. Та якщо придивитись, то в Яковенка труси чисті, а в Курченка – по три смужки на боках".

(Із телерепортажу).

Мал. Олексія КОХАНКА.

Словник-жартівник

ПРИМІРНИК – манекен.

СТОВПОТВОРІННЯ – лінія електропередачі.

Роман ЮШКО.
Херсонська обл.

Запитаннячка

Чому для коронавірусної інфекції 60-річна людина вважається старою і належить до групи ризику, а для пенсії – ще молодою і в хорошій фізичній формі?

Архів "зорянського" гумору – на сайті
www.zorya.poltava.ua

